

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 32/06-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., bytom S., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 18/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. februára 2006 doručená sťažnosť M. B., bytom S., (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 18/00.

Sťažovateľka uviedla, že je účastníčkou dedičského konania, ktoré je vedené okresným súdom pod sp. zn. 21 D 1141/98. Toto konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené z dôvodu prebiehajúceho konania o určenie otcovstva, ktoré je vedené okresným súdom pod sp. zn. 11 C 18/00, od rozhodnutia ktorého závisí rozhodnutie v dedičskej veci.

Dňa 16. septembra 2005 podala sťažovateľka predsedovi okresného súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 18/00, na ktorú jej podpredsedníčka okresného súdu oznámila, že sťažnosť prešetrila napriek tomu, že nie je účastníčkou konania v označenej veci, a oznámila jej termín najbližšieho pojednávania.

Sťažovateľka namieta, že aj keď nie je účastníčkou konania sp. zn. 11 C 18/00, je poškodená na svojich právach, pretože od rozhodnutia v tejto veci závisí rozhodnutie v dedičskej veci. Preto navrhuje, aby ústavný súd vo veci jej sťažnosti vydal nasledovné rozhodnutie:

„V konaní Okresného súdu Bratislava IV, vedenom pod č. k. 11 C 18/00 došlo k porušeniu článku 48 ods. 2 Ústavy SR a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a priznáva sťažovateľke primerané zadosťučinenie v sume 100 000,- Sk.“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý podala zjavne neoprávnená osoba. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania.

Sťažovateľka namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v súvislosti s konaním o určenie otcovstva, ktorého nie je účastníčkou, pričom však porušenie označených práv v samotnom konaní o dedičstve, ktorého účastníčkou je, nenamieta.

Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv. Namietať porušenie práv inej osoby môže iba zákonný zástupca takej osoby (II. ÚS 4/96).

V konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 18/00 sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že nemá procesné postavenie účastníka konania. Zo sťažnosti ani nevyplývalo, či sa o postavenie účastníka konania vedeného pod sp. zn. 11 C 18/00 vôbec uchádzala. Pokiaľ tomu tak nebolo, ako uviedla vo svojej sťažnosti, v tomto konaní nemohla potom uplatňovať svoje procesné práva a plniť procesné povinnosti. Z toho dôvodu nemohlo v posudzovanom konaní dochádzať k porušovaniu jej základných práv alebo slobôd (II. ÚS 205/04).

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podala sťažovateľka, ktorá nie je účastníčkou namietaného konania, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní z tohto dôvodu odmietol podľa § 25 ods. 2

zákona o ústavnom súde a ani ju nevyzýval na odstránenie ďalších nedostatkov, čo sa týka náležitostí sťažnosti (napr. povinné právne zastúpenie).

Po odmietnutí sťažnosti sťažovateľky už bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal návrhom sťažovateľky na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. februára 2006